

ת"פ (באר שבע) 32234-02-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' האני אבו סולב (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 32234-02-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' האני אבו סולב - בעצמו/שלוש באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 32234-02-23
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

האני אבו סולב (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.10.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גאוסקין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים 192 ו-275 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בהתאמה.
על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.2.23 בסמוך לשעה 16:10, נכנס מר ליאון קוסובסקי, שהינו עובד במיון ילדים (להלן: "המתלונן") לחדר בדיקה בבית-החולים "סורוקה" בבאר-שבע (להלן: "המקום"). אז, הבחין המתלונן בנאשם הלוש מעיל אשר שייך לו (למתלונן), ביקש מהנאשם כי יפשוט המעיל וישיבו לידיו, והנאשם עשה כן. בהמשך לכך הוזמנה משטרה למקום, והנאשם עוכב ונלקח לתחנת המשטרה.
בתחנת המשטרה איים הנאשם על השוטר עודה אזברגה (להלן: "השוטר עודה") ואמר לו הדברים הבאים:
"יאי סמוי בן זונה ... טפי על ראבקי, טפי, אני הראשון יאי בן זונה ... אתה לא גבר, חאג' נשבע שגם אם בתוך הניידת אשורף אותך, מקלל את אמא שלי יאי בן זונה, נפלת עם בדואים, אתה יודע מה יכול לקרות ... נשבע שארביץ לך ... מאיזה עיר אתה, אישה, מאיפה אתה, תסתכל איך הפחד בלבך. נשבע שאתה לא יודע מאיפה תקבל אותה, גם אם אתה בתוך הניידת ... מקלל את אמא שלי יאי בן זונה יאי זבל ליד היהודים מקלל את אמא שלי ... סבלנות ... גם אם אשב עליך 5 שנים נשבע ... אריה נשאר אריה יאי מגעיל ... אני אזיין אותך, עורך הדין ישחרר אותי, אני אכנס עליך מאסר, יאי סמוי בן זונה, אני אזיין אותך ... אתה מלוד, אגיע אליך לבית, יבוא היום שלך יאי בן זונה, אני אדע מי אתה, נשבע שאחתוך את הפנים שלך, תקשיב לי נשבע שלא אשכח אותך, נשבע באבא שלי שלא אשכח אותך יאי בן זונה ... תסתכל אליי, סכין בפנים שלך, אתה סמוי של הנגב יאי בן זונה."
בנסיבות אלו ירק הנאשם על השוטר עודה ועל שוטר נוסף אשר שהה במקום.
בהמשך, איים הנאשם על קצין המבצעים בכך שאמר לו "כוס אוחתוק ... אני מתל שבע ... נפגש מחוץ למשטרה".
בהמשך ובנסיבות אלו ירק הנאשם לעבר מפקד התחנה, דחף אותו וניסה לבעוט בו בעת ניסיון כבילתו.

תסקיר שירות המבחן

2. תסקיר שירות מבחן לעונש התקבל ביום 7.7.24 (להלן: "התסקיר").
על פי התסקיר, שולב הנאשם ביום 8.3.23 בקהילה הטיפולית "רוח במדבר" (במסגרת הליך המעצר) אותה עזב ביום 16.11.23, לא הסגיר עצמו והפר את תנאי שחרורו.
בהמשך נערכה בחינת שילובו החוזר של הנאשם בקהילה טיפולית, אך הוא נעצר במסגרת תיק אחר שם התרשם שירות המבחן כי המוטיבציה של הנאשם חיצונית ונובעת מרצונו להשתחרר, בעוד שבפועל הוא נעדר כוחות ומוטיבציה לקדם שינוי בחייו ולהשתלב בטיפול.
לאור התנהלותו של הנאשם, הערכת הסיכון הגבוהה בעניינו וניסיונות הטיפול הכושלים, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופות שיקום לנאשם.
טיעונים לעונש
3. בדיון שנערך ביום 18.7.24, הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (ת/1); רישום תעבורתי (ת/2); פרוטוקול גזר דין מהליך ת"פ (שלום אילת) 13898-03-21 (ת/3); פרוטוקול גזר דין מהליך ת"פ (שלום ב"ש) 53970-06-20 (ת/4); פרוטוקול גזר דין מהליך ת"פ (שלום ב"ש) 34868-07-19 (ת/5); וטיעונים בכתב (ת/6).
4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו: שמירה על שלוות נפשם של השוטרים, ביטחונם האישי ושלמות גופם. לשיטת ב"כ המאשימה, הפגיעה בערכים אלה היא במידה משמעותית ביותר.
נטען כי נסיבות ביצוע העבירות חמורות וכי יש לקבוע מתחם עונש אשר ינוע בין 6 ל-12 חודשי מאסר.
אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עצמן, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, ולשלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות. כן הפנתה בטיעוניה להודאת הנאשם במעשים.
ב"כ המאשימה עתרה להטלת ענישה בשליש העליון של מתחם העונש, ולהפעלה מצטברת של שלושת המאסרים המותנים. לצדם, עתרה ב"כ המאשימה להטלת רכיבי ענישה נוספים - מאסר מותנה, קנס והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שבוי ב"דלת מסתובבת" כשמרבית העבירות בהן הורשע בחייו קשורות בצריכת אלכוהול, וכך גם הפעם - נטען כי הנאשם ביצע העבירות בהיותו שיכור, אולם ביקש להודות במעשים תוך נטילת אחריות מלאה ובמטרה להשתחרר לקהילה טיפולית.
ב"כ הנאשם טען כי עזיבת הנאשם את הקהילה הטיפולית הייתה בעקבות אירועי 7.10.23 בשל אווירה לחוצה מאוד בקהילה וחששות רבים מהמצב.
ב"כ הנאשם טען כי יש לשקול לזכות הנאשם את העובדה ששהה בקהילה הטיפולית במשך 4 חודשים עובר לעזיבה.
ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש הראוי למעשי הנאשם נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין 12 חודשי מאסר.

- ב"כ הנאשם עתר להטלת עונש במסגרת השליש הראשון של מתחם העונש, לו עתר ולהפעיל את המאסרים המותנים בחפיפה בינם לבין עצמם, ובחלקם למאסר שיינתן בגין תיק זה.
6. ב"כ מאשימה הפנתה לפסיקה אשר תומכת לשיטתה בעתירתה העונשית.
7. בדבריו האחרונים מסר הנאשם:
- "הייתי ברוח במדבר והיה ה-7/10. עברתי ארבעה חודשים והייתי ממשיך בטיפול והיו צבא בגבול של מצרים באזור של הקהילה ואחר כך אנשים מדברים עזבו כאילו היינו ארבע חמש במשרדים שם אצל המנהל. חלק שלחו חלק רואים חדשות וכולנו פחדנו והלכנו. דיברתי עם קצינת המבחן ועזבתי. הייתי רוצה להמשיך את הטיפול אבל היה סיפור של המלחמה. אני מצטער על האירוע."
- מתחם העונש ההולם
8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
9. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו. כמו כן, בשים לב למושא האיום - שוטרים, ובשל העבירה הנוספת של הפרעה לשוטר, נפגעו בנוסף גם ערכי שמירה על הסדר הציבורי, מניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו והצורך להבטיח כי נציגי רשויות החוק יבצעו את תפקידם כנדרש וללא מורא.
- לענייננו יפים דברי בית-המשפט העליון בע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (נבו 30.12.2013):
- "יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות"
- כן ר' ברע"פ 5991/13 אליצור סגל נ' מדינת ישראל (נבו 02.11.2017):
- "לעיתים, המרחק בין קללות וגידופים, בבחינת אלימות מילולית, נגד עובדי ציבור לבין הפעלת אלימות פיזית כנגדם, הוא מרחק קצר. מי שמטיח קללה בעובד סוציאלי בלשכת הרווחה, ברופא או בשוטר, מעיד על עצמו שאין מורא החוק עליו, ומכאן קצר המרחק לבריחה משוטר או תקיפת שוטר או עובד סוציאלי."
10. להלן מספר דוגמאות להליכים בגין עבירות של הפרעה לשוטר ואיומים על שוטרים ועובדי ציבור אחרים:

- א. רע"פ 4935/17 שפדיה סימנדיוב נ' מדינת ישראל (נבו 24.08.2017)
הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט בביצוע ארבע עבירות איומים ועבירת הפרעה לעובד ציבור, בכך שבהיותו אסיר, איים על קצין המודיעין באומרו כי ירצח את מפקד האגף, ואף איים על רופא שסירב לאפשר לו תוספת מזון. כמה ימים לאחר מכן, איים הנאשם על מפקד האגף בשנית. נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי המכביד, נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנים. ערעורו של הנאשם נדחה, ובקשת רשות הערעור לבית-המשפט העליון נדחתה תוך ציון הדברים הבאים:
"בענייננו, היו הערכאות הקודמות תמימות דעים, כי נוכח חומרת העבירות, והעובדה כי המבקש לא הורתע מביצוען חרף הרשעתו בעבירות דומות בעבר, אין מנוס מלהשית עליו עונש מאסר משמעותי, במצטבר למאסר הממושך שהוא מרצה בלאו הכי. אין ספק בידי, כי 18 חודשי מאסר כעונש לעבירות איומים הינן, ככלל, בגדר עונש חמור. ואולם, נוכח מכלול הנסיבות, במקרה דידן, סבורני כי עונש זה היה הכרחי. העובדה כי המבקש שב וחזר על מעשיו, גם לאחר שכבר התנהלו נגדו ההליכים הפליליים בתיק דנן, ממחישה לטעמי כי אכן העונש הינו מאוזן וראוי, וכי אל לו למבקש להלין אלא על עצמו. אני תקווה כי המבקש ישפר את דרכיו בתוך כתלי בית המאסר, על מנת שלא ישוב ויסבך עצמו פעמים נוספות, בעבירות כגון דא."
- ב. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31728-09-15 אלקסאסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם)
הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות איומים והפרעה לשוטרי בכך שאיים על שוטרים בעודו מחזיק חפץ חד, ובהמשך נמלט מהם כשביקשו לעצרו. הערכאה הדיונית קבעה שני מתחמים שונים: האחד, לכל אחת מעבירות האיומים: בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. ומתחם כולל לשלושת העבירות יחדיו: בין 8 ל-18 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי קיבל הערעור בהסכמה, בשים לב לתסקירים משלימים חיוביים שהתקבלו במסגרת ההליך, והעונש נקבע על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (התקופה המקסימלית שניתן היה לגזור לריצוי בעבודות שירות באותה העת).
- ג. ת"פ (שלום רמ') 24246-02-18 מדינת ישראל נ' משה בן נתן (נבו 31.05.2022)
הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים, בכך שלאחר שהנאשם החל להשתולל והגיעו 3 סוהרים על מנת לנתקו ממכשיר טלפון, איים הנאשם על הסוהרים כי יפגע בהם ובבני משפחתם. נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, והופעלו 3 חודשי מאסר מותנה במצטבר. (סה"כ 9 חודשים).
- ד. ת"פ (שלום ב"ש) 50552-02-22 מדינת ישראל נ' דסלין (נבו, 3.1.24)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבים אישום: האחד בעבירת איומים על סוהר, בכך שאיים לפגוע בו. המתחם לאירוע זה נע בין מספר קצר של חודשי מאסר לבין 12 חודשים; השני בעבירת תקיפת עובד ציבור, בכך שהכה סוהר בראשו באמצעות כבל חשמלי. המתחם לאירוע זה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. חרף קיומו של עבר פלילי מכביד, נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר (והפעלת מע"ת).
- ה. ת"פ (שלום ב"ש) 5387-05-20 מדינת ישראל נ' אלגרנאו (1.2.24)

הנאשם הורשע בפני מותב זה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים, בכך שיומיים לאחר שפקח עירייה רשם לו דוח, פגש בו הנאשם באופן אקראי, חסם את רכבו ואיים על הפקח באופן מרומז. המתחם שנקבע נע בין 2 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי רלוונטי, נדון הנאשם ל-4 חודשי עבודות שירות.

11. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה: נסיבות ביצוע העבירות חמורות למדי. האיומים אותם השמיע הנאשם בפני אנשי מרות הינם איומים קשים בוטים ומפורשים. פועלו של הנאשם להפרעת עבודת השוטרים כלל יריקות על מספר שוטרים לרבות לעבר מפקד התחנה, וכן דחיפתו וניסיון בעיטה באחרון. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע עבירות אלו כרוך ברמיסת כבודם של האמונים על אכיפת החוק והפרעה לעבודתם תוך ניסיון הטלת מורא בליבם והרתעתם מביצוע עבודתם.

הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה: לטענת ההגנה - הנאשם פעל בהיותו בגילופין. עם זאת, המדובר במצב עובדתי אשר לא מצא כל ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, ומשכך אין לקבל טענה זו, הגם שמדובר בנאשם המכור לאלכוהול (ודוק, התפרעותו של הנאשם לא החלה בבית-החולים, אלא אך בתחנת המשטרה). עובדות כתב האישום, התרשמות שירות המבחן מהעדר גבולות פנימיים וחיצוניים כמו גם עברו הפלילי של הנאשם מלמדים כי ביצוע העבירות כרוך בעיקר באופיו ובהתנהלותו של הנאשם במצבי דחק.

13. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינה משמעותית ומצאתי לאמץ את המתחם שאליו עותרת המאשימה - מתחם העונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 9 הרשעות בעבירות אלימות רכוש וסמים. בשנים 2020, 2021 ו-2022, הורשע הנאשם (בין היתר) בעבירות של התנהגות פרועה, איומים והפרעה לעובד ציבור, בגין נדון למאסרים מותנים ברי הפעלה במסגרת תיק זה.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו: הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה לקורבנות העבירות אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, ונלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר.

מאמצי הנאשם לחזור למוטב: הנאשם שהה בקהילה טיפולית אותה עזב בעיצומו של טיפול. לאחר עזיבתו את הקהילה ומעצרו במסגרת תיק אחר התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר כוחות ומוטיבציה לצורך שינוי עמוק וממשי.

15. בשקלול מכלול הנסיבות סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש במסגרת השליש האמצעי במתחם שנקבע.
סוף דבר

16. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
א. 9 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל את העונש המותנה של 4 חודשי מאסר אשר הוטל על הנאשם בת"פ (שלום אילת) 13898-03-21 כך שחודש מתוכו יופעל בחופף לעונש המאסר והיתרה במצטבר לו.

אני מפעיל את העונש המותנה של 4 חודשי מאסר אשר הוטל על הנאשם בת"פ (שלום ב"ש) 53970-06-20 כך שחודש מתוכו יופעל בחופף לעונש המאסר והיתרה במצטבר לו.

אני מפעיל את העונש המותנה של 5 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום ב"ש) 34868-07-19 כך שחודשיים (2) מתוכו יופעלו בחופף לעונש המאסר ושלושה חודשים במצטבר לו.

למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות אחרת.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.